

ROSA CRUX

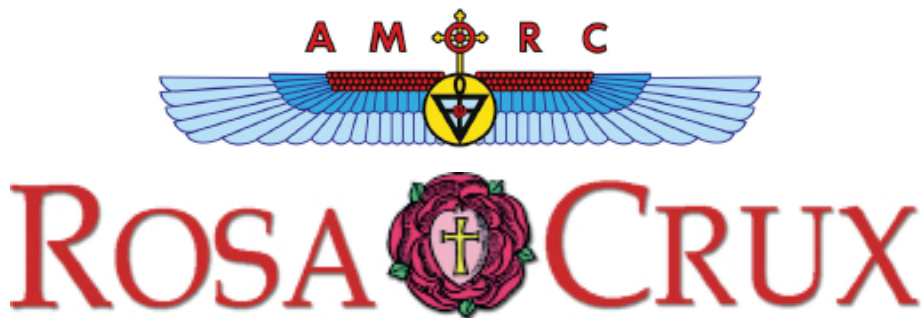

1/2024

Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria

FILOSOFIAA - MYSTIIKAA - TIEDETTÄ - KULTTUURIA

Nro 1, Kesäkuu 2024, 27. vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin Jäsenlehti

Kadonneen sanan legenda.....	6
Äänen ja energioiden luova voima.....	10
Viisi tiibetiläistä riittä.....	16
Totuuden näkeminen.....	27

Kansikuva: / Dendera, Hathorin temppelin eläinrata

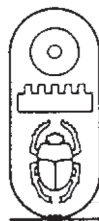
© Copyright 2024
Ruusuristin Veljeskunta
AMORC-SUOMI
AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE
amorc@amorc.fi
www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

ISSN 2736-8610 (painettu)

ISSN 2736-8629 (verkkojulkaisu)

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

KESÄKUU 2024

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin perustana on filosofinen ja vihkimyksellinen perinne. Jäsenten edistyessä opinnoissaan heidät vihitään seuraavalle opintotasolle tai -asteelle. Ruusuristiläiset, niin miehet kuin naisetkin kautta maailman, opiskelevat luonnon lakeja elääkseen harmoniassa niiden kanssa. Opiskelun aihepiirejä ovat mm. sielun luonne, intuition kehittäminen, klassinen kreikkalainen filosofia, kehon energiakeskukset ja itseparantamistekniikat. Ruusuristiläinen perimätieto opastaa ja kannustaa opiskelijaa löytämään sisimmässämme jo olevan viisauden, myötätunnon, voiman ja rauhan.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydä esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

Tesomajärvenkatu 4 D 60

33310 TAMPERE

soita iltasin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

”Se mikä estää meitä näkemästä ja kuulemasta Luojaamme, on oma kuulomme, näkömme ja tahtomme. Omasta tahdostamme me erotamme itsemme Luoja-
jan tahdosta. Näemme ja kuulemme uppoutuneina omiin haluihimme, mikä estää meitä näkemästä ja kuulemasta Jumaluutta. Maalliset ja aineelliset asiat varjostavat meitä, emmekä voi nähdä oman ihmisluontomme ulkopuolelle.”

Jacob Böhme

Kadonneen sanan legenda

Ralph M. Lewis, FRC

Rosicrucian Digest No. 2 2012

Ralph Maxwell Lewis toimi Ruusuristin Veljeskunta AMORC:n, impe-raattorina neljäkymmentäkahdeksan vuotta, vuodesta 1939 vuoteen 1987. Tässä artikkelissa hän tutkii sanan voimaa eri perinteissä, kuten kabbalassa.

Kadonneen sanan legenda - luomisen avaimesta, jonka avulla kaikki todellisuus saatettiin liikkeelle on tuhansia vuotta vanha.

Osa legendasta on allegorinen, ja osa johtuu alkukantaisesta käsityksestä puhutun sanan tehokkuudesta energiana, joka motivoi ihmisiä. Samanlainen voima liittään myös ensimmäiseen syyhyn eli jumaluuteen. Ensimmäinen viittaus luomisen teleologiseen tai mentaaliseen syyhyn ja sen liittäminen puhuttuun sanaan on peräisin muinaisesta Egyptistä, ajalta noin 4000 vuotta ennen ajanlaskun alkua. Memfoksen alueen pääjumala oli Ptah, joka johti pienempien jumaluuksien kokonaisuutta. Aluksi Memfoksen mysteerikoulun papit julistivat, että Ptah oli Egyptin käsityöläisten ja taiteilijoiden suojelujumala.

Ralph Maxwell Lewis.

Vuosisatoja myöhemmin papit kehittivät syvällisemmän metafyy-sisen käsityksen Ptahista. Hänestä tuli silloin käsityöläinen, maailmankaikkeuden luoja. Oppiensa mukaan papisto väitti sitten, että Ptah loi maailmankaikkeuden ajatuksen avulla. Tarkemmin

sanottuna Ptahin ajatukset, ideat, muuttuivat hänen toimestaan puhutuksi sanaksi, ja tuon sanan avulla ajatus esineellistyi, toisin sanoen muuttui todellisuudeksi.

Seuraava lainaus on Ptahin papiston muinaisesta kirjoituksesta:

”Kävi niin, että sydän ja kieli saivat vallan jokaiseen jäseneseen, opettamalla, että hän [Ptah] oli [sydämen muodossa] jokaisessa sydämessä ja [kielen muodossa] jokaisessa suussa, kaikkien jumalien, kaikkien ihmisten, kaikkien karjan tai matelijoiden, [kaikkien] elävien, kun taas hän [Ptah] ajattelee ja samalla hän käskää kaikkea, mitä hän haluaa.”

Ptahin suu ”joka lausui kaikkien asioiden nimet...”

Egyptologit kertovat meille, että muinaiset egyptiläiset käyttivät sanaa sydän tarkoittaakseen mieltä tai älykkyyttä. Myös viittaus kieleen viittaa puhuttuun sanaan, arvovaltaiseen sanaan, jonka avulla kaikki ajatukset muuttuivat esineellistetyksi todellisuudeksi.

Voimme olettaa, että jossakin näissä muinaisissa mysteereissä oli tavuja, ääniteitä, mantroja, joilla ajateltiin olevan erityisiä universaaleja voimia maallisten asioiden

luomiseen.

Meille on tietenkin tuttu Raamatun toteamus, Johannes 1 (KR92): ”Alussa oli Sana. Sana oli jumalan luona, ja Sana oli Jumala.”

Oliko tämä Uuden testamentin lausunto kaiku vuosisatoja sitten vallinneista Ptah-papiston opeista?

Kabbalasta

Siirrymme nyt kabbalaan eli juutalaisten metafysiisiin oppeihin. Sefer Jetsira, yksi kabbalan pääkirjoista, tarkoittaa kirjaimellisesti ”Luomisen kirjaa” tai kosmogoniaa. Ei tiedetä, milloin tämän kirjan alkuperäiskappale on kirjoitettu. Heprealaiset tutkijat ovat määritelleet sen syntyajankohdaksi eri aikakausia. Tarkka aika on kadonnut muinaisuuden hämärään. Enemmän tai vähemmän yleinen mielipide kuitenkin on, että kirja syntyi noin [yhteisen] ajanlaskun toisen tai kolmannen vuosisadan alussa.

Kirja opettaa, että Ensimmäinen Syy, ”ikuinen ja kaikkiviisas, kaikkivaltias, on koko maailman-kaikkeuden alkuperä ja keskus”. Tästä Ensimmäisestä Syystä lähti kaikki Olemassaolo. Kirja kertoo edelleen, että ajatus, puhe ja toiminta muodostavat jumalallisessa olennossa erottamattoman koko-

naisuuden. Heprean kieli ja sen kirjaimet vastaavat enimmäkseen niitä asioita, joita ne kuvaavat, ja näin ”pyhät ajatukset, heprean kieli ja sen pelkistäminen kirjoitukseksi muodostavat kokonaisuuden, joka tuottaa luovan vaikutuksen”.

Yksinkertaisemmin sanottuna kielen kirjaimet, olivatpa ne kirjoitettuja tai puhuttuja, ovat potentiaalisen voiman elementtejä, jotka saavat aikaan sen, mitä ne edustavat. Ajateltiin, että ne eivät ole symboleja kuten muissa kielissä, vaan kosmisen tai jumalallisen energian olennaisia yksiköitä.

Sefer Jetsira

Juutalaiset ja kristityt teologit ovat usein havainneet, että marcionilaisten gnostilaisen järjestelmän ja toisen vuosisadan klementiiniläisten järjestelmän välillä on monia analogioita ja rinnastuksia Sepher Yezirahin kanssa.

Lainataanpa muutamia esimerkkejä Sefer Jetsirasta. Luvun 1 jaksossa 8 sanotaan: ”Elävän Jumalan henki, ylistetty ja ylistetty olkoon Hänen nimensä, joka elää iankaikkisesti. Luovan voiman artikuloitua sanaa, hen-

keä ja sanaa kutsumme pyhäksi hengeksi.”

Sitten luvussa II, jakso 6: ”Hän loi todellisuuden tyhjästä, kutsui olemattoman olemassaoloon ja hakkaa ikään kuin kolossaalisia pylväitä aineettomasta ilmasta.... Hän on ennalta määrittänyt, ja puhumalla loi jokaisen luodun ja jokaisen sanan yhdellä nimellä. Havainnollistuksena voi palvella kaksikymmentäkaksi alkeisainetta alkuaine Alephin avulla.”

Voimakkaita mantroja

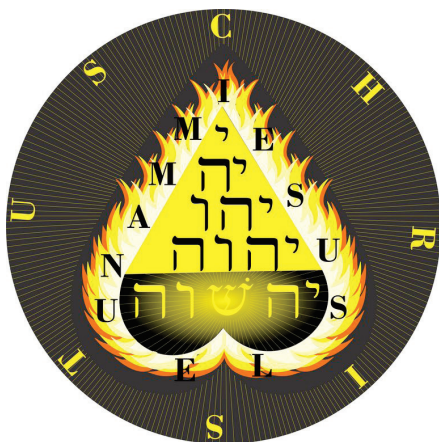
Hindulaisille mantroille, jotka koostuvat vokaaliäänneyhdistelmistä, uskotaan olevan erityisiä kykyjä vaikuttaa ihmisen tunteisiin ja stimuloida psyykkisiä keskuksia, ja niillä on jopa tiettyä terapeutista arvoa. Ruusuristiläisinä tiedämme tietenkin, että ihmisen äänen värähtelyt tietyissä vokaaliyhdistelmissä voivat aiheuttaa ihmisessä psyykkisiä tiloja, jotka ovat luonteeltaan piristäviä. Useimmissa varhaisissa kulttuureissa jumaluuksien ajateltiin olevan antropomorfisia. Niillä ajateltiin siis olevan ihmisen kaltaisia ominaisuuksia. Jos jumaluudet loivat, ne käyttivät samanlaisia toimintoja ja ominaisuuksia kuin ihmiset. Toisin sanoen ne ajattelisivat ja

suunnittelisivat, mutta miten ne esineellistivät ajatuksensa? Mikä aiheuttaisi sen, että sillä olisi todellisuutta? Yksinkertaisesti, miten ajatuksista tulisi asioita? Äänellinen käsky kantaa voimaa, ääni voidaan kuulla, se voidaan tuntea, ja se voi saada ihmiset toimimaan, saamaan aikaan aineellisia asioita, jotka vastaavat puhutun sanan taustalla olevaa ajatusta. Näin ollen oli helppo olettaa, että jumaluudet tekivät luodessaan samoin, että heidän äänensä oli väline, jolla ajatus muutettiin asiaksi.

Eri kulttuurien perinteissä uskottiin, että oli olemassa fiat, Sana, jolla oli värähtelytehokuus, joka oli alun perin saattanut Kosmoksen olemassaoloon. Lisäksi katsottiin, että tämä Sana oli ollut ihmiskunnan tiedossa, mutta jotenkin se oli kadonnut ajan vaihteluissa ja ihmiskunnan rappiolla. Mystisesti ja tosiasiallisesti tietyt sanat, kun ne lausutaan, ovat kaikkein hyödyllisimpiä kuulla ääninä. Alkukantaiset ihmiset oppivat näiden äänien arvon huudoissaan, huudoissaan kivusta, ilosta, yllätyksestä, vihasta ja niin edelleen. Muinaisissa mysteerikouluissa käytettiin tiettyjä mantrojen intonaatioita

valmistamaan vihkiytynyttä saavuttamaan tilanteeseen oikea tietoisuuden tila.

Voimme nykymaailmassa pitää kiinni näkemyksestä, jonka mukaan yksi ainoa lausuttu sana ei luonut koko todellisuutta olemattomuudesta. Pidämme kuitenkin kiinni kosmologisesta käsityksestä, jonka mukaan perustodellisuus tai primääritodellisuus on värähtelevää energiaa. Se on energian spektri tai asteikko, josta kaikki asiat ilmenevät. Tulkintamme aistimuksista ja oivalluksistamme, joita meillä on tällaisesta värähtelevästä energiasta, eivät ole sen tarkkoja arkkityyppejä. Toisin sanoen emme koe suoraan absoluuttista todellisuutta vaan ainoastaan ne vaikutukset, joita niillä on tietoisuuteemme.

Äänen ja energioiden luova voima

Frater Seppo Vainio

Amorcin ikaikainen viisaus opettaa meitä siitä, että luomisen prosessi on eri tasoisten taajuuksien, ts. värähtelyiden, tai oskilloivien energioiden kudelma, aaltojen tanssi. Amorcin oppien mukaan elämä koostuu sekä fyysisestä että henkisestä puolesta. Näiden voidaan ajatella olevan kuitenkin samaa yhä hienojakoistuvien värähtelyiden jatkumoa.

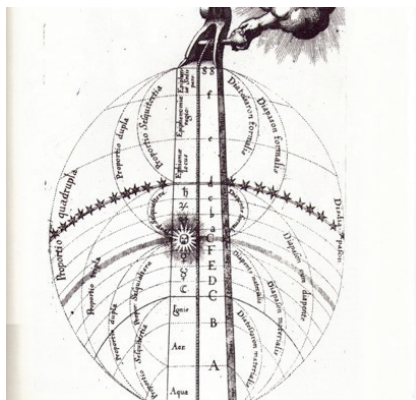
Amorcin oppien elämään ja luomisen viisautta kuvataan osaltaan isolla kosmisella klaviatuurilla. Kosminen Klaviatuuri on ikään kuin soitin, jonka ”viivaston nuotit”, vastaavat spesifiä värähtelyä sen kieltä soitettaessa (kuva).

Kosminen klaviatuuri on instrumetti, jonka kautta luoja luo ja ylläpitää elämän virtaa aineessa soittimen eri taajuuksia ilmentävän musiikin ja siis väräilyä kautta.

Tämän symboliikan mukaan luoja luo maailmaa soittamalla soittimestaan eri taajuuksia. Klaviatuurin tuottama musiikillinen kokonaisuus, eli elämän

sinfonia ja siis itse klaviatuuri-instrumentti muodostavat siis musiikissa kosmologian symbolisen heijasteen näkyvän ja näkymättömän maailman kokonaisuuden kutomisesta elämän aineessa ja sen sisällä. Näin ajateltuna aine, ja sen atominen koostumus elävissä lajeissa on energioiden hitaampaa tai nopeampaa värähtelyä. Tämä näkemys on sopusoinnussa länsimaisen tieteen käsitysten kanssa siitä mitä ajattelemme materian luonteesta.

Amorcin filosofian tarjoamien opintokirjeiden ansio on osaltaan siinä, että Amorc ei ammenna viisauttaan vain ikaikaisesta kulttuuriperinnöstä, vaan sen

viisaat ovat hyödyntäneet ja hyödyntävät niin modernin ja länsimaisen kuin myös itämaisen viisauden tietotaidon sammiosta. Opintokirjeet sisältävät tieteen, kulttuurin kuin mystikoidenkin elämäntöiden ja tutkimusten tuloksia. Jäsenet voivat ammentaa näitä hengellisiä työkaluja karmalliseen vaelluksensa edistämiseksi.

Amorcin ansiokkaissa opintokirjeissä pohditaan myös sitä millainen merkitys eri taajuuksilla on asteittain muotoutuvalle fysikaaliselle ja henkiselle kehitykselle ja sen edistämislle. Opetuksen tavoite on jalostaa oppilaitaan yhä evolutioituvalle, muotoutuvalle ymmärrykselle ja tajunnallemme samalla, kun persoonamme ikään kuin integroituu persoonalliseksi kehomme soinnuksi osana suurempaa elonkehän sinfoniaa. Värähtelyiden metafora ei rajoitu vain symboliseksi kuvaelmaksi materian ominaisuuksista musiikin kautta, vaan sen merkitys ilmentää laajemminkin fysikaalisten so., elektromagneettisten voimien suhdetta aineessa sen muovautuessa kemiallisissa reaktioissa.

Musiikki koostuu taajuuksilla värähtelevistä äänistä, mutta myös yksittäisten nuottien ja

niiden soinnin kestosta. Kun taajuutta nostetaan, kuulemme aistillamme tämän yksittäisen äänen korkeampana. Vastaavasti, kun väreilyn taajuus laskee, ääni kuuluu korvamme välittämänä matalampana. Tällainen taajuuksien sointien meri, värähtelyn kesto ja värähtelyiden suhde toisiinsa muodostaa polyfonian. Tieteellisen ymmärryksen kannalta on hyvä, että värähtelyiden muodostuminen ja suhteet on kuvattavissa matematiikan avulla.

Pythagoras oli musiikin teorian uran uurtajia. Hän korosti musiikin symboloivan koko kosmoksen ja planeettojen fysikaalisia perusteita. Tästä esimerkkinä on planeettojen kiertoradat. Nämä pohjautuvat jo kuvattuihin värähtelyn lakeihin. Planeetat tuottavat siten liikkueessaan matalaa värähtelyä, jonka taajuutta voidaan saattaa korvin kuultavaksi. Tämä planeettojen värähtely on muutettavissa ääniksi ja muodostaa perustan Pythagoraksen kuuluisalle "sfäärien harmonia"-ilmaisulle. Tässäkin pätee siis klassinen viisaus "niin ylhäällä kuin alhaalla, niin alhaalla kuin ylhäällä".

Sfäärien harmonia ilmentää

värähtelyyn liittyvän oleellisen seikan harmoniasta tai sen puuttumisesta. Värähtelyt etenevät siniaaltoina. Nämä aallot voivat olla harmonisessa suhteessa toisiinsa eli ne voivat lomittua. Eri äänet eli niiden aallot voivat vaikuttaa toisiinsa. Värähtelyjen laajuus voi osin joko vahvistua tai heikentyä suhteessa toisiinsa. Tämä tapahtuu kuten veteen heitetty kivi muodostaa aaltoja. Kunkin yksittäisen kiven aallot voivat kulkea toisten kivien aaltojen läpi, muuttua ja vaimentua törmäyksessä. Oleellista värähtelyiden materiaa muovaavan ominaisuuden kannalta on aaltojen interferenssi, jossa värähtelyiden vuorovaikutus sammuttaa aaltoja. Matematiikan keinoin äänen aaltoilua voidaan simuloida ts. mallintaa ja visualisoida. Yksi tällainen visualisaation keino on kymatiikka ts. cymatics tekniikka. Nämä suhteen ovat kymatiikan muotojen syy.

Kymatiikan synty

Galileo Galilei havaitsi 1600-luvun alkupuolella, että kun hän raaputti messinkistä levyä, jossa oli pieniä kiviä, tämä synnytti erilaisia kuvioita. Saksalainen fyysikko ja muusikko **Ernst Chladni** on kuitenkin kymatiikan varsinainen isä.

Hän tutki ilmiötä 1700-luvun loppupuolella. Chladni käytti innovaationa viulun jouta Galilein kokeessa. Metallilevyn soittaminen jouhella sai aikaan levyn värähtelyä ja niin ikään hiekanmurusten järjestäytymistä taajuuden mukaisiksi kuvioiksi. Nämä "Chladni-kuviot" loivat siis fyysisen representaation siitä, miten resonanssitaajuudet värähtelivät metallilevyllä. Värähtelyn hiekanjyväset organisoituivat kuvioiksi eri tavoin taajuuksien mukaan. Kullakin taajuudella on oma muoto, niin ikään nuoteilla.

Kymatiikan tutkimus sai lisäsykäyksen 1900-luvulla, kun sveitsiläinen **Hans Jenny** oli Tri. **Rudolf Steinerin** opissa. Hiekan lisäksi Jenny tutki sitä, millaisia kuvioita pöly tai nesteet muodostivat. Hän havaitsi myös, että luonnon lajit ilmensivät samanlaisia kuviota mitä hän havaitsi kymatiikkakokeissaan. Näitä olivat mm. pyhän geometrian muodot, kuten sanskritin "OM" mantran muodostama hiekkakuvio. Värähtelyllä ja luonnon muodoilla on taajuuksista riippuen samankaltaisuutta.

Vesi heijastaa herkästi ääniaaltoja. Veden hyödyntämistä varten kymatiikan tutkimiseen

on rakennettu havaintolaite I. kymatoskooppi. Tämä kuvantaa musiikin moninaisia värähtelyheijasteita veden pinnalla. Veden väreilyn simulaatiosta eri taajuuksille on ladattavissa puhelimeen mobiilisovelluskin.

On huomioitava, että aineen järjestäytymistä saadaan aikaan moninaisin keinoin. Kymaattisiin kuvioihin vaikuttaa mm. pinnan muoto, pinnan koko, aineen koostumus. Kymatiikka tarjoaa keinon ilmentää visuaalisesti luonnon monimutkaisia vuorovaikutuksia muotojen taustalla. Kymatiikka on hyvin konkreettinen osoitus luomisen mysteeristä, miten ääni tekee aineen "eläväksi" kuten solu ja edelleen muotoutumaan aineen moninaisiksi rakenteiksi sointien ohjauksessa. Kun ajattelemme vaikkapa kielen ilmaisua "alussa oli sana ja sana oli Jumalan tykönä". Luomisessa sana, logos voidaan hahmottaa lausunnaksi, luomisen ääneksi, joka ilmaistaan luomisen sävellyksessä. Elämän on kuin konkreettisen elämän sinfonia, joka heijastuu, soi elämän ja lajien eri muodoissa, elämässä itsessään (kuva).

Kymatiikka luonnossa ja taiteessa

Musiikki saa aineen väreilemään ja liikkumaan hyvin samankaltaisesti, kuin mitä havaitsemme elävissä organismeissa. Kymatiikan tuottamia rakenteita ts. vastaavuuksia havaitaan luonnon synnyttämässä muodoissa. Tästä on esimerkkinä vaikkapa lumihitaleiden muodostuminen. Myös simpukoiden kuorien kuvioinnit kuin kukkienkin muodoissa havaitaan analogioita kymatiikan muotoihin. Maailman luomisen kuvaus - elämän ja hengen puhallus aineeseen ikään kuin ihmismielen intuitiivisena, kielellisenä kuvauksena voisi olla teoreettisesti mahdollinen.

On paradoksaalista, että jokainen meistä on kasvanut, elänyt kehollisen instrumenttinsa läpi oman persoonansa, ruumiinsa muotoutumisen ja synnyn tiimelyksessä. Olemme elämällä siis luoneet itsemme sellaiseksi kuin peilistä näemme. Silti, kykymme hahmottaa miten kaikki tapahtui, on rajallinen. Tästä tarkasteltuna, jumala, luoja, kosmologinen viisaus antaa elämämme eittämättä lahjana. Me saamme ikään kuin elää itsessämme luojan välineessä, sen soittimena. Kymatiikan dynamiikkaan tarkemmin perehtyminen - sen aktiivinen mietiskely voi tarjota

keinoja saattaa meidät tietoisempaan yhteyteen luojaan, luoden voimaan, syvemmälle kosmisen klaviatuurin nuottien sointia, osaksi kosmista sinfoniaa ja aktiivisesti mukana olevana luovina elementteinä.

Kymatiikka ja aineen elektromagneettinen koostumus

Kun kaikki aine on värähtelyä ja sen koossa pysyminen riippuu värähtelyn intensiteetistä, on tämä analoginen spektroskopian tieteen kanssa. Spektroskopia pyrkii teknisin keinoin tarkastelemaan elektromagneettisen spektrin osien vaikutusta aineeseen. Elektromagneettinen spektri on kaiken aineellisen taustalla. Röntgen säteet, valo, radioaallot ja myös viestintä ovat tuon spektrin eri osien hyödyntämistä tekniikassa.

Spektroskopian kannalta on oleellista, että aineeseen kohdistetaan tietyn resonanssialueen aalto. Aine sitten joko absorboi tai emittoi tämän aallon tai aaltomeren heijastustaajuuksia. Tästä esimerkkinä on vaikkapa musta väri. Musta pigmentti sitoo näkyvän valon kaikki aallot itseensä ja kuumenee siksi. Talvella on mielekästä käyttää mustia vaatteita. Valkoinen puolestaan

heijastaa kaikki näkyvän valon aallot. Koska aine siis koostuu niin ikään taajuuksien suhteista ehkä kymatiikka voi toimia inspiraationa siihen, miten todellakin aine kaikessa moninaisuudessaan on muotoutunut.

Aistien kehitys ja kymatiikka

Rudolf Steiner on pohdiskellut sitä, että henkinen, sisäinen, meditatiivinen, itsetutkistelun tie voisi synnyttää uusia, henkisiä aisteja. Tämän idean voisi ajatella olevan mahdollista vaikkapa niin, että mietiskelyn tuloksena aivojen avaruudelliset neuroverkkojen moninaiset kytkennät järjestäytyvät hieman uudelleen tai hermosolujen prosessit saavat uusia kytkentöjä. Sisäinen hiljainen ”itsetutkistelu ja keskustelu” suhteessa ulkomaailman ärsykkeisiin, kuten musiikkiin voisi ehkä ajan kanssa hermistää harjoittelijan uusille taajuuksille. Tämän idean taiteellinen representaatio voi olla vaikkapa intiaanien unisieppari. Sieppari on kuin hämähäkkimäinen taajuusverkko, antennin symboli, jonka kaappaa tiettyjen taajuuksien aaltokokonaisuuden itseensä ja reagoi sen kosmiseen signaaliin kuin antenni ottaa vastaan jotain radiotaajuutta. Toisin sanoen, mielen sisäinen itsel-

linen ja avoin työskentely voisi heijastua siihen, että neuronien hienovarainen kokonaisuus voisi järjestäytyä kaappaamaan uusia materiaa muovaavia taajuuksia tai energia paketteja kuten esim. matkapuhelin tekniikassa on laita.

Edellä kuvattujen seikkojen taustalla on jalostuva tieto, että aivomme eivät ole, päinvastoin kuin olemme luulleet ”suljettu laatikko”. Aivot nimittäin saavat lukuisia hyvin pieniä, so. nanotason molekylaarisia ”kuljetuspalloja”, viestejä veren kautta muista elimistä, kuten suoli tai luuydin. Tällainen tieteellinen tieto parantaa jatkossa käsityksiämme elämän, itsetuntemuksen ja luomisen mahdollisuuksista.

Kymatiikka hoitokeinona

Sekä äänen että värähtelyn terapeuttista potentiaalia tutkitaan aktiivisesti. Musiikki- ja ääniterapiassa käytetään taajuuksia, joiden tavoite on mm. rentouttaa kuulijaa. Äänillä on laadullisuuksia ja niiden avulla voidaan pyrkiä palauttamaan harmonia kehon ja mielen välille. Voimme ikään kuin harmonisoida kosmisen luojan taajuudelle. Kymatiikka tarjoaa myös näkökohtia akustiikkaan ja auttaa kehittämään myös äänen

tekniikan taidetta.

Kymatiikan kehitys hyöttyy eri tieteen alueen osaamisesta. Kymatiikka tarjoaa niin ikään keinon yhdistää tiedettä, taidetta, musiikkia ja myös filosofiaakin. Monialaisen yhteistyön kautta voimme olettaa, että synnyttämme tieteen aloja ja innovaatiota, samalla kun kymatiikka stimuloi meitä pohtimaan perustavanlaatuisia kysymyksiä todellisuuden luonteesta, kaiken välisestä yhteydestä ja värähtelyn tehtävästä maaillojemme muokkamisessa.

Kirjallisuutta

- Jenny, H. Kymatic. **Basilius Presse**, 1967.
- Misseroni D, Colquitt DJ, Movchan AB, Movchan NV, Jones IS. Cymatics for the cloaking of flexural vibrations in a structured plate. **Sci. Rep.** 12;6:23929, 2016.
- Steiner, R. Henkisen tiedon tie. Suomentaneet Katri Sorma ja Reijo Wilenius, Suomen **Antroposofinen liitto**. 2016.
- Vainio S. The Widespread Implications of a Nano-Bio Communication System. **Rose+Croix J**, 13 82, 66-82, 2019.
- Wade NJ. Sound and sight: acoustic figures and visual phenomena. **Perception**. 34 (10): 1275-90, 2005.
- Zhou Q, Sariola V, Latifi K, Liimatainen V. Controlling the motion of multiple objects on a Chladni plate. **Nat Commun**. 9;7:12764, 2016.
- Laaksonen, I. (suomentanut). Kolme vihitä. Kybalion: Tutkimus muinaisen Egyptin ja Kreikan hermeettisestä filosofiasta. **Aatma**, 2023.

Viisi tiibetiläistä riittiä

Frater Jari Jussila & T. Rantanen

Viisi tiibetiläistä riittiä, jotka tunnetaan myös Viitenä tiibetiläisenä menetelmänä, Viitenä tiibetiläisenä liikkeenä tai vain ”Viitenä tiibetiläisenä”, tuli suuren yleisön tietoisuuteen Peter Kelderin 1930-luvulla julkaiseman ”The Eye of Revelation” -kirjan myötä. Viisi tiibetiläistä riittiä on saavuttanut suuren suosion fyysisen kunnon ylläpitämisessä ja kohentamisessa, mutta sen syvällisempi merkitys ja alkuperä ovat jääneet vähemmälle huomiolle. Tässä artikkelissa tutustutaan hieman pintaa syvemmältä Viiteen tiibetiläiseen riittiin uusien löydösten valossa.

Peter Kelderin kirjassa seikkailee eversti Bradford, joka tarinan mukaan löysi pitkän etsinnän jälkeen nuoruuden lähteen – menetelmän, jonka avulla voi palauttaa terveytensä, elinvoimansa ja fyysisen kuntonsa. Tarinan mukaan tämä eversti oppi menetelmän tiibetiläisiltä munkeilta, ja välitti sen sitten ystävälleen. Menetelmä perustuu viiteen erilaiseen harjoitukseen, jotka eivät kuitenkaan ole pelkkiä voimisteluliikkeitä, ja

sen vuoksi alkuperäisteoksessa niihin viitataan tiibetiläisten munkkien tapaan rituaaleina 1.

Viittä tiibetiläistä riittiä voi harjoittaa itsenäisesti tai sitä voi yhdistää muihin harjoituksiin, kuten esimerkiksi Sippoin - elävöittävään liikesarjaan² tai joogaan. Nimensä mukaisesti Viisi tiibetiläistä riittiä sisältää viisi liikesarjaa, jotka on tarkoitettu suorittaa peräjälkeen, 21 toisto kutakin. Riippuen fyysisestä lähtökunnosta, liikkeelle voi

lähteä toistamalla kolme kappaletta jokaista liikesarjaa, ja sen jälkeen kasvattaa toistojen määrää joka viikko kahdella, kunnes pystyy toistamaan kutakin liikettä 21 kertaa päivän aikana. Rituaalilla viitataan myös liikesarjan vakiintuneeseen suoritustapaan jokaisena aamuna.

Säännönmukaisella rituaalin suorittamisella onkin kirjallisuudessa todettu olevan monia terveyshyötyjä, kuten lisääntynyt joustavuus, tasapaino ja kestävyys, vahvistunut lihaskunto, parantunut verenkierto sekä energiatason kohoaminen. Li-

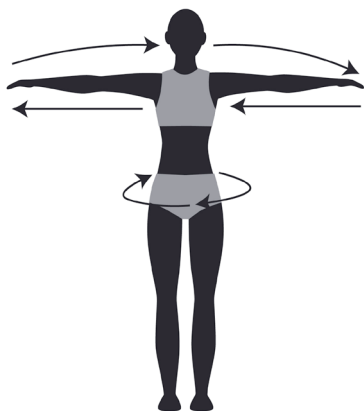
säksi rituaalin sanotaan edistävän keskittymistä ja lievittävän stressiä. Peter Kelderin mukaan Viiden tiibetiläisen riitin vaikutukset perustuvat siihen, että liikkeet saavat kehossa olevat energiakeskukset jälleen pyörimään 1. Ennen kuin sukelletaan syvällisemmin rituaalin toimintaperiaatteisiin ja sen vaikutuksiin, on hyvä tutustua ensin siihen, miten liikesarjat käytännössä tehdään.

Viiden rituaalin menetelmät

Kelder ohjeistaa suorittamaan ensimmäisen rituaalin seisaaltaan niin, että kädet ovat ojennettuna suoraan sivuille olkapäiden tasolla. Kämmenet osoittavat alaspäin. Alkuasennosta lähdetään pyörimään myötäpäivään, eli oikealle. Pyörimistä jatketaan harjoittamisen alkuvaiheessa niin pitkään, kunnes päässä alkaa tuntua huimausta. Kun energiakeskukset saavuttavat harjoittelun myötä suuremman pyörimisnopeuden, voi myös pyörähdysten määrää lisätä.

Toisessa rituaalissa tulee maa-

1.RITUAALI: HYRRÄ

Kuva 1. Ensimmäinen rituaali.

ta selällään sopivalla alustalla, esimerkiksi pehmusteen päällä lattialla tai sängyllä. Käsivarret ovat suorana, vartalon myötäisesti lantion vierellä, ja sormia pidetään tiukasti toisissaan kiinni. Tästä asennosta molemmat jalat nostetaan suorina ylös tai vielä pidemmälle kohti päätä. Jalat lasketaan maahan, levätään hetki ja toistetaan liike. Jos jalkojen nostaminen suorana on aluksi hankalaa, voi polvia hie-
man taivuttaa ja keskittyä reisi-
en nostamiseen.

Kolmannen rituaalin suorittaminen aloitetaan polvillaan seisten. Kädet roikkuvat vartalon myötäisesti suoraan alaspäin. Tästä asennosta nojaututaan ensin mahdollisimman pitkälle eteenpäin, pitäen leuka jatkuvasti rinnan päällä. Sen jälkeen nojaututaan taaksepäin leu-
kaa ylös nostaen, ja taivutetaan päätä mahdollisimman pitkälle taakse. Kelderin mukaan tiibetiläiset munkit ovat hyötäneet siitä, että pitävät tässä liikkeessä silmät kiinni.

Neljäs rituaali voi jo tuntua fyysisesti hankalammalta. Siinä

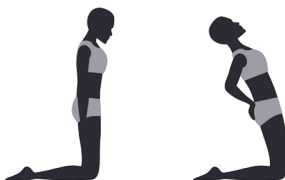
istutaan jalat suorana alustalla, selkä ojennettuna kohtisuoraan ylöspäin. Kämmenet ovat lan-
teiden kohdalla lattiaa vasten. Tästä asennosta kohottaudutaan ylöspäin niin, että polvien kou-
kistuessa lantio nousee ylös-
päin, kunnes vartalo polvista olkapäihin on vaakasuorassa. Alkuvaiheessa leukaa on syytä pitää rinnan päällä, mutta har-
joittelun myötä pään voi antaa taipua alaspäin mahdollisimman pitkälle. Tämän jälkeen palataan alkuasentoon, levätään pieni hetki ja toistetaan liike.

Viidennessä rituaalissa kädet asetetaan lattialle noin kuuden-
kymmenen sentin päähän toisis-
taan ja sääret ovat ilmassa vaa-
kasuorassa, varpaiden varassa. Päätä kohotetaan ylöspäin, niin että myös ylävartalo kohoaa pään mukana. Tämän jälkeen vaihdetaan asentoa nostamalla lantiota mahdollisimman ylös, jalat ja kädet suorina. Paino on edelleen varpaiden ja käsien varassa, ja pää saa roikkua alas-
päin. Lihaksia tulee jännittää liikeyhdistelmän molemmissa ääripäissä.

2. RITUAALI: VIUHKA

3. RITUAALI: JOUSI

4. RITUAALI: PÖYTÄ

5. RITUAALI: HINDUPUNNERRUS

Kuva 2. Rituaalit 2-5 ja niistä käytettyjä nimityksiä.

Riitit ja hengitys

Huomionarvoista on, että Kelder ei ole sisällyttänyt Viiteen tiibetiläiseen riittiin ohjeistusta hengitykseen liikkeiden aikana. Riitteihin vuonna 1976 tutustunut joogaopettaja ja lääkinnällisten kasvien tutkija Christopher S. Kilham kirjoittaa “Viisi tiibetiläistä harjoitusta” -kirjassaan 15, että näin on käynyt joko erehdyksessä, tai sitten 1900-luvulle tyypilliseen okkultistien tapaan kaikkein syvällisin tieto on tarkoituksella jätetty kerto-

matta asiaan vihkiytymättömmille. Kilham pitää jälkimmäistä vaihtoehtoa todennäköisempänä, mutta kokee menettelyn virheellisenä. Hän lisäsi vuodesta 1976 alkaen opettamiinsa riitteihin hengitysmenetelmän, ja kertoo, että tämänkaltaisen tapa muokata riittejä on hänen jälkeensä levinnyt laajemmin joogapiireihin, joissa Kelderin Viisi tiibetiläistä on nähty soveltuvan hyvin yhteen perinteisten joogamenetelmien kanssa. Oma versionsa hengitysjärjestelmästä riiteissä löytyy myös Sippoin -

elävöittävästä liikesarjasta 2.

Kilhamin mukaan liikkeet ovat terveellisempiä hengitysharjoituksilla kuin ilman niitä. Joogaopettajana Kilham puhuu prana-energiasta kuvaillessaan, miten sisäänhengitetty ilma sisältää kehon henkistä energiajärjestelmää ruokkivaa ainesta, aivan kuten happi ruokkii fyysisiä soluja. Oikein hengitettäessä voidaan Kilhamin mukaan purkaa energiajärjestelmää heikentävät tukokset ja valaista chakrat. Kilhamin muokkaamissa viidessä tiibetiläisessä menetelmässä sisäänhengitys tapahtuu aina nenän kautta ja uloshengitys joko nenän tai suun kautta. Ensimmäisen rituaalin pyörimisliikkeelle ei ole ohjeistusta hengittämiseen, mutta muiden rituaalien osalta sisäänhengitys tapahtuu tyypillisesti liikkeen ensimmäisen vaiheen kohdalla ja uloshengitys palauduttaessa alkuasentoon. Esimerkiksi toisessa rituaalissa sisäänhengitys tapahtuu kun jalat nostetaan ylös ja uloshengitys laskettaessa jalat maahan. Kilham on lisännyt jokaisen rituaalin loppuun väli-

hengityksen ennen seuraavaan rituaaliin siirtymistä. Välihengityksessä seistään paikallaan kädet lanteilla, ja hengitetään pitkään ja täydesti sisään nenän kautta. Uloshengitys tapahtuu suun kautta niin, että ilma puhalletaan ulos huulet supistettuna pienen O-kirjaimen muotoon.

Viiden tiibetiläisen riitin lähteillä

John Michael Greer väittää kirjassaan ”The Secret of the Five Rites - In Search of a Lost Western Tradition of Inner Alchemy”³, että tarina brittiläisestä everstistä, joka löysi Viisi tiibetiläistä riittiä on täysin fiktiivinen ja hyvin tyypillinen okkultistien siihen aikaan käyttämä markkinointikeino. Hän esittää, että kirjailijanimellä esiintyvä Peter Kelder olisi koonnut liikesarjat muista lähteistä ja paketoinut niistä toimivan yhtenäisen kokonaisuuden. Tätä hän perustelee sillä, että neljä jälkimmäistä viidestä riitistä löytyy jo aikaisemmin julkaistusta Emil Rauxin teoksesta ”The Hindu Secrets of

Virility and Rejuvenation” 16 ja ensimmäisellä riitillä puolestaan on yhtäläisyyksiä liikesarjojen kanssa, joita meedio Abby A. Judson kuvaa kirjassaan “Development of Mediumship through Terrestrial Magnetism” 17. Myös riittejä joogaperinteessä popularisoinut Christopher Kilham on kirjassaan 15 pohtinut Viiden tiibetiläisen riitin alkuperää. Hän kuitenkin uskoo, että riitit ovat todennäköisesti tiibetiläistä alkuperää, sillä ne muistuttavat merkittävästi tiibetiläisiä joogamenetelmiä, mutta yhtä hyvin ne voivat olla lähtöisin Intiasta tai Nepalista. Greerista poiketen Kilham ei kuitenkaan ole lähtenyt selvittämään tarkemmin riittien historiaa, vaan tyytytty toteamaan, että alkuperällä ei ole sinällään väliä, sillä joka tapauksessa riiteillä on selkeitä energisoivia ja älyllistä valpautta lisääviä vaikutuksia.

Greer näkee Viidessä tiibetiläisessä riitissä monia yhtäläisyyksiä myös ruusuristiläisten opetusten kanssa 3. Ennen Peter Kelderin kirjan julkaisemista osa siinä kuvatuista periaatteista

oli nimittäin jo julkaistu ruusuristiläisissä käsikirjoituksissa, ja Viiden tiibetiläisen riitin taustalla olevia oppeja on löydettävissä muun muassa The Rosicrucian Fellowshipin, Societas Rosicruciana in American (SRIA) ja Ruusuristin Veljeskunta AMORCin opetuksista. Greer mainitsee yhtenä riittien keskeisenä taustavaikuttajana Yogi Ramacharakan (oikealta nimeltään William Walter Atkinson), jota on pidetty Kybalionin yhtenä todennäköisenä tekijänä 4, ja kirjan The Secret Doctrines of the Rosicrucians kirjoittajana, ja, josta liikesarja on saanut vaikutteita.

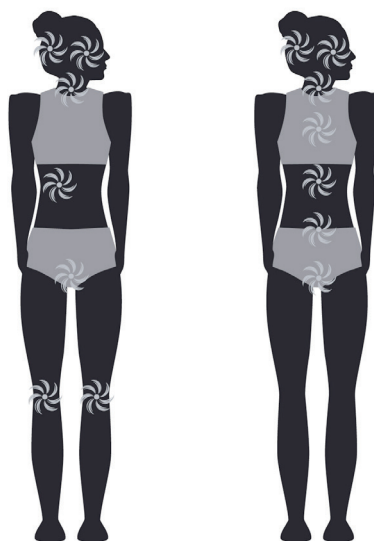
Energiakeskuksista chakroiin

Hyvänä esimerkkinä eri perinteistä lainaamisesta voidaan nostaa esille eversti Bradfordin kertomus ystävälleen: ”Ensimmäinen luostarissa oppimani tärkeä asia liittyy ihmiskehon energiakeskuksiin, eräänlaisiin pyörteisiin. Niitä on yhteensä seitsemän ja ne toimivat magneettien tavoin.” 1 Huomion

arvoista on, että Peter Kelderin kirjassa ei alunperin puhuta mitään chakroista, eivätkä nämä seitsemän energiakeskusta vastaa yleisesti tunnettuja seitsemää chakraa. Eversti Bradfordin kertomana nämä energiakeskukset sijoittuvat seuraavasti: ”Aivoissa on kaksi tällaista keskusta, kurkunpäässä yksi, samoin maksan tienoilla kehon oikealla puolella ja seksikeskuksessa. Lisäksi kummassakin polvessa sijaitsee yksi keskus.”

¹ Tämä kuvaus on yhdenmukainen sen kanssa, mitä Max Heindel esitti teoksessaan Ruusuristiläinen maailmankatsomus ⁵ kolmekymmentä vuotta ennen Peter Kelderin kirjan julkaisua. Vuosikymmeniä myöhemmin eversti Bradfordin kertoma tarina muotoiltiin uusiksi Peter Kelderin kirjan uudistetussa painoksessa: ”Ensimmäinen luostarissa oppimani tärkeä asia liittyy ihmiskehon energiakeskuksiin, joita voisi kutsua pyörteiksi. Hindulaiset kutsuvat niitä chakroiksi” ⁶. Tämä maininta saattaa olla syynä siihen, miksi Viiden tiibetiläisen riitin on sanottu vaikuttavan seitse-

män yleisesti tunnetun chakran toimintaan. Kelderin teoksen uudistetussa painoksessa on myös kuva näistä pyörteistä, jossa ne on esitetty olevan linjassa selkärangan (tai sushumna-energiakanavan) kanssa.

Kuva 3. Kuvassa vasemmalla kehon energiakeskukset Kelderin alkuperäisen teoksen mukaan ja oikealla uudistetun painoksen (toimittajan näkemyksen) mukaan.

Uudistetussa painoksessa kuvatut energiakeskukset, eivät kuitenkaan ole linjassa itse tekstin kanssa. Tekstissä eversti Bradford kuvaa niitä näin:

“Kukin näistä seitsemästä pyörteestä keskittyy yhteen kehon hormonijärjestelmän seitsemästä tiehyettömästä rauhasesta, ja sen tehtävänä on stimuloida rauhasen hormonituotantoa. Nämä hormonit säätelevät kaikkia kehon toimintoja, myös ikääntymisprosessia. Alin eli ensimmäinen pyörre keskittyy lisääntymisrauhasiin. Toinen pyörre keskittyy haimaan, joka on vatsan alueella. Kolmas pyörre keskittyy lisämunuaiseen solar plexuksen alueella. Neljäs pyörre keskittyy kateenkorvan rauhaseen rintakehän tai sydämen alueella. Viides keskittyy käpyrauhaseen aivojen takaosassa. Seitsemäs, korkein pyörre keskittyy aivolisäkkeeseen aivojen etupäässä” 6. Tähän ristiriitaan kirjan tekstin ja kuvan välillä löytyy myös selitys heille, jotka ovat vai-vautuneet lukemaan tähdellä

*merkityn alaviitteen: “*Vaikka näitä chakroja tai pyörteitä sanotaan olevan monia, ehkä jopa tuhansia koko kehossa, yleisesti hyväksytty näkemys on, että niitä on seitsemän ensisijaista. Kirjansa alkupe-
räisessä painoksessa Kelder väittää, että yksi niistä sijaitsee polvien alueella. Hän ei yhdistä pyörteitä hormonitoimintaan liittyviin rauhasiin, mutta olen ottanut vapauden muuttaa tämän kuvauksen vastaamaan laajemmin vallitsevaa näkemystä. -Toimittaja”*

6

Teoksen toimittajan ottama vapaus on sikäli mielenkiintoinen, että se on saattanut vaikuttaa Viiden tiibetiläisen riitin soveltamiseen ja leviämiseen jooga-piireissä, ja toisaalta energiakeskuksiin ja hormonitoimintaan liittyvien rauhasen yhteyksistä on myös paljon keskusteltu ruusuristiläisessä kirjallisuudessa 7,8,9 joten kirjan nimettömäksi jäänyt toimittaja tuo myös perinteen näkökulmasta täydentävää sisältöä alkuperäisteokseen.

Kuudes ja seitsemäs riitti

Palataksemme kaikkinäkevään silmään tai kolmanteen silmään, Greer piti sen avaamista Viiden tiibetiläisen riitin keskeisenä päämääränä. Vähemmälle huomiolle onkin jäänyt Kelderin kirjan toinen osa, jossa neuvotaan kuinka ihmisestä voi tulla mystikko, henkinen mestari, joka kykenee todella katsomaan kolmannella silmällään tai kaikkinäkevällä silmällään ¹. Kirjassa kuitenkin varoitetaan, että tähän ei tulisi ryhtyä, ellei ole sisäisesti täysin valmis antautumaan mystikon elämään. Jos on kuitenkin valmis ottamaan tämän askeleen, niin sen voi tehdä myös harjoittamalla kirjassa esitettyä Kuudetta tiibetiläistä rituaalia.

Kuudes tiibetiläinen rituaali liittyy seksuaalisen energian (kiinalaisessa lääketieteessä jing ¹⁰) suuntaamiseen ylöspäin, silloin kun sen ilmaisulle ilmenee luonnollinen tarve. Kuudennen rituaalin ohjeistus kuuluu näin:

Seiso suorana ja puhalla kaikki ilma ulos keuhkoista. Taivuta samalla itseäsi eteenpäin ja

asetä kätesi polvillesi. Pakota loppukin ilma ulos. Kohottaudu sen jälkeen seisomaan pidättäen samalla hengitystäsi. Asetä kätesi lanteille ja työnnä niitä alaspäin. Tämä nostaa hartioita ylöspäin. Vedä samalla vatsa mahdollisimman syvällä sisään, jolloin rintasi kohoaa. Pysyttele tässä asennossa niin kauan kuin kykenet. Kun sinun on pakko vetää henkeä, tee se nenän kautta. Hengitä ulos suun kautta ja rentouta samalla kädet niin, että ne jäävät lepäämään suorina sivuilla. Hengitä sitten muutama kerran syvään joko suun tai nenän kautta. Useimmat ihmiset tarvitsevat tämän liikkeen toistamista noin kolme kertaa, jotta seksuaalinen energia saadaan suunnattua uudelleen ja käännettyä sen voimakas voima ylöspäin. ^{1,6}

Joissakin Peter Kelderin kirjan uudistetuissa painoksissa on esitelty kuuden tiibetiläisen liikesarjan lisäksi myös muita tekniikoita, joita osa Kelderin kirjoituksia kommentoineista on alkanut kutsumaan seitsemänneksi riitiksi ^{11, 14}. Kirjai-

lija ja Viiden tiibetiläisen riitin kouluttaja Carolinda Witt kertoo vertailemistaan huolellisesti ja yksityiskohtaisesti alkuperäistä vuoden 1939 versiota ja Peter Kelderin vuoden 1946 uudistettua painosta. Carolindan mukaan Kelder ei muuttanut tekstin päärunkoa, mutta lisäsi siihen kaksi uutta lukua: “Mantram - miehen magia” ja “Aumin maaginen laatu”. Hän puhuu tekstissä Mantram-riitistä ja esittää, että “AUM” tai “OM” -mantran voi ottaa osaksi Viiden tiibetiläisen riitin harjoittamista sekä alkuun että loppuun. AUMin ‘au’ lausutaan ‘ah’. Se lausutaan suun kautta ulos hengittäessä noin viiden sekunnin ajan, sitten suu suljetaan (ei äkillisesti) ja ‘m’ hyräillään ulos nenän (jommankumman sieraimen) kautta kymmenen sekunnin ajan. Hengityksen tai parin jälkeen tehdään ‘au-m-m-m-m-m-m’ uudelleen. Kolme tai neljä kertaa peräkkäin riittää täysin (alkuun).¹³ Toisen lähteen mukaan seitsemäs rituaali on puolestaan OM-mantra ja se suoritetaan seuraavasti: Täytä keuhkosi hengittämällä syvään ja samalla kun hengität

ulos yritä toistaa ääni ‘OM’. Jaa hengityksesi puoliksi “O”:lle ja puoliksi “M”:lle”. Yritä tuntea “Oooo” rintakehän alueella ja “Mmm” nenän alueella.¹⁴

Lopuksi

Peter Kelderin teosta tutkineet^{3,11} ovat tulleet siihen johtopäätökseen, että tarina nuoruuden lähteen löytämisestä, niin kuin se kirjassa esitetään, on joko hänen itsensä keksimä³ tai jopa mukaelma aiemmin julkaistusta romaanista¹¹, joka tunnetaan Suomessa nimellä Sininen kuu¹². Kuten Irene Bazalka opinnäytetyössään vuodelta 2009 toteaa, vaikuttaa siltä, että riitien harjoittajille menetelmän epäselvä alkuperä ei ole kovin merkityksellinen asia, ja monet harjoittajat kokevat, että kaikkea ei edes tarvitse voida selittää tieteellisesti. Mystikoille ja ruusuristiläisille uudet löydökset Viiden tiibetiläisen riitin alkuperästä voivat kuitenkin avata uuden ulottuvuuden sen harjoittamiseen. Tekniikoiden, kuten hengityksen säätelyn ja pidättämisen (pranayama) sekä

mantrojen tai vokaaliäänteiden avulla Viiden tiibetiläisen riitin harjoittamista on mahdollista laajentaa ja vaikutuksia syventää. Kuudennesta riitistä tämän artikkelin kirjoittajilla on vähemmän kokemusta ja tietämystä jaettavaksi, mutta jos aihe kiinnostaa, on lähdemateriaalin avulla siihenkin mahdollista tutustua syvällisemmin.

Lähteet

1 Kelder, P. 2022. Viisi tiibetiläistä menetelmää – tie kehon, mielen ja sielun tasapainoon. 4. painos. Käännös Tuikka Ljungberg. Englanninkielinen alkuperäisteos: *The of Eye of Revelation – The Original Five Tibetan Rites of Rejuvenation*. Delfini Kirjat, Helsinki.

2 Sipponen, T. 2008. Sippoin – Elävöittävä luokesarja ja Viisi tiibetiläistä liikettä. Basam Books, Helsinki.

3 Greer, J. M. 2023. *The Secrets of the Five Rites - In Search of a Lost Western Tradition of Inner Alchemy*. Aoen Books.

4 Kolme vihittyä. 2023. Kybalion - Tutkimus muinaisen Egyptin ja Kreikan hermeettisestä filosofiasta. Suomentanut Ilkka Laaksonen. Englanninkielinen alkuteos: *Kybalion - A Study of the Hermetic Philosophy of Ancient Egypt and Greece*. Aatma.

5 Heindel, M. 2019. Ruusuristiläinen maailmankatsomus. Suomentanut Aila ja Erkki Ylikahila, Jukka I. Lindfors. Englanninkielinen alkuteos: *The Rosicrucian Cosmo-Conception*, 1909. Saatavissa: https://teosofia.net/e-kirjat/Max_Heindel-Cosmo.pdf

6 Kelder, P. 1985. *Ancient Secret of the Fountain of Youth*. New Revised Edition of a Book by Peter Kelder. Harbor Press,

Washington.

7 Kapp, M.W. 1939. *Glands - Our Invisible Guardians*. Supreme Grand Lodge Of The Ancient and Mystical Order Rosae Crucis, San Jose.

8 Lewis, H. S. 1918. *Rosicrucian Manual*. Supreme Grand Lodge Of The Ancient and Mystical Order Rosae Crucis, New York.

9 Khei. 1920. *Rosicrucian Fundamentals - An Exposition of the Rosicrucian Synthesis of Religion, Science and Philosophy*. Societas Rosicruciana in America, New York.

10 Bürkland, R. 2016. *Terveysten alkeimia. Kiinalaisen lääketieteen käsikirja*. Viisas elämä, Helsinki.

11 Bazalka, I. 2009. *Exercise and Well-Being: Myth and Practice of the >> Tibetan Rites <<*. Thesis. University of Vienna. <http://doi.org/10.25365/thesis.7278>

12 Hilton, J. 1936. Sininen kuu. Suomentanut Eino Palola. Englanninkielinen alkuteos: *Lost Horizon*. Karisto, Hämeenlinna.

13 Kelder, P., Witt, C. 2021. *The Eye of Revelation 1939 & 1946 Editions combined*. UnMind.

14 Kelder, P. 1994. *Die Fünf Tibeter. Das alte Geheimnis aus den Hochtälern des Himalaya lässt Sie Berge versetzen. Das Original – mit einer Einführung von Chris Griscom, edited by V. Z. Karrer. Wes-sobrunn: Integral. (30. print). Originaltitel: Ancient Secret of the "Fountain of Youth" (1985) Washington: Harbor Press.*

15 Kilham, C. S. 2022. Viisi tiibetiläistä harjoitusta. Dynaamisia liikkeitä terveyden, energian ja elinvoiman lisäämiseksi. Suomentanut Leena Siitonen. Englanninkielinen alkuteos: *The Five Tibetans*. Viisas Elämä, Helsinki.

16 Marcello, J.A., Raux, E. 2016. *The Hindu Secrets of Virility and Rejuvenation - The Science of Restoring Sexual Vitality*.

17 Judson, A.A. 1891. *Development of Mediumship by Terrestrial Magnetism*. Press of Alfred Roper, Minneapolis.

Maailman ilmiöitä ja asioita, esineitä, kokemuksia ja kaikkea mistä kokemamme maailma koostuu, on kuvattu lukemattomin eri termein ja käsittein, ajatusrakennelmin ja teorioin. Mikään näistä ei ole itse totuutta, syvintä merkitystä tuosta asiasta, vaan ennemminkin ne ovat vain sormia, jotka osoittavat kuuta.

Tiedon merkitys onkin juuri sen totuutta osoittavassa tehtävässä. Totuudella tarkoitan asioiden tosiolevaisuutta, ydintä. Elämme ilmiöiden ja materian maailmassa ja ajattelumme on rakentunut heijastamaan nii-

den lainalaisuuksia. Useimmat ihmiset pitävät aistimaansa ja kokemaansa ainoana olemassa olevana maailmana. Ihmiset ovat samaistuneet ilmiöiden ja materian maailmaan ja sen lainalaisuuksiin. He tutkivat tätä maailmaa, tekevät kokeita, laativat teorioita ja puolustavat niitä. Tässä ei ole mitään väärää, koska itse ilmiömaailma sisältää portin totuuteen. Ilmiömaailman faktat ovat matematiikkaa, joka on ilmiömaailman rakenteiden puhtain esitysmuoto. Totuus on koko ajan nenämme edessä, mutta kierrämme sitä kuin kissa kuumaa puuroa. Havaitsemme

kyllä lainalaisuuksia ja faktoja, mutta useimmiten havaitsemme päättyy siihen, mistä sen pitäisi edetä toteamiseen ja lopulta totuuden näkemiseen.

Me kiinnymme havaintoihimme, tulemme imarrelluiksi siitä, että olemme onnistuneet ne havaitsemaan ja jopa ymmärtämään niiden mekanismeja. Kiinnymme havaintoihimme, teorioihimme ja ajattelutapoihimme, jopa oivalluksiin. Mutta tässä kohtaa meidän pitäisi esittää kysymys: ”Mitä näen?”. Mikä on havaitsemani asian sisältö, ydin, totuus? Mihin havaitsemamme lainalaisuudet, ajattelutapamme ja tietomme osoittavat. Mitä ajatusrakennelmamme tai katsantokantamme kehyksien keskeltä näkyy? Millaisen vuorovaikutuksen tai konstellaation erilaisten asioiden tietosisällöt asettavat toisiinsa nähden? Millaisen tunnelman, vaikutelman, oivalluksen, näyn ne saavat meidän tietoisesti ajattelevan järkemme taustalle?

Usein kyllä havaitsemme asioita, ymmärrämme niitä helpostikin, mutta tässä kohtaa

putoamme egomme sudenkuoppaan. Ego on sitä, että ajatteleva mielemme samaistuu havaitsemaansa, kiintyy siihen, pitää sitä totuutena. Usein kuulee egon puhuvan: ”minun mielestäni, tämä on minun totuuteni.” Hyvin sanottu, minun mieleni mielestä, mieleni on siis samaistunut asiaan.

Matka totuuteen on lyhyt, mutta voi kestää useita elämiä. Ongelma on irti päästämisen vaikeudessa. Ongelma on se, että kiinnymme liiaksi maailman asioihin. Tähän on lukemattomia erilaisia syitä, mutta niiden pohtiminen tässä yhteydessä ei johda puusta pitkälle. Annan teille nyt neuvon, joka riittää, etkä tarvitse muuta ohje-
nuoraa henkisen kasvun polulle:
”Katso, totea, näe.”

Avaan tätä hieman. Katsomisen osaa jokainen, mutta ratkaisevaa on mihin kiinnität huomi-
osi. Havaitset jotain katsoessasi, maailman lainalaisuuksia. Tässä kohtaa pidättäydy sen enempää analysoimasta, laatimasta teorioita, tekemästä päätelmiä, olet-

tamasta asioita, riittää että toteat mitä katsot. Toteaminen nostaa sinussa ajatuksia ja tunteita, tuntemuksia ja vaikutelmia. Anna niiden nousta. Totea nekin.

Mitä on toteaminen? Se on asioiden tarkastelua objektiivisesti, ilman tarvetta selittää niitä.

Kiinnitä tämän jälkeen huomiosi siihen mitä ajatuksia, tunteita, tuntemuksia ja vaikutelmia se sinussa nostaa pintaan. Ole varuillasi, ettet ala analysoida vuorostasi näitä. Katso vain, totea vain, mitä mieleesi nousee. Toteamasi ajatukset ja tunteet voivat avata uusia portteja ja uusia ajatuksia ja tunteita. Jos pystyt, totea nekin, mutta turvalisinta on keskittää huomio tässä vaiheessa vaikutelmiin. Koska ajatuksiin ja tunteisiin keskittämällä voit romahtaa takaisin asioihin kiintymisen tilaan.

Mitä ovat vaikutelmat? Ne ovat syvältä nousevia aavistuksia ja oivalluksia, ne eivät ole tunteita eivätkä ajatuksia. Jos katsot kauan esimerkiksi tulen liekkiä, alat aistia tulen syvinä olemusta. Jos katsot niityllä

kasvavaa niittyleinikkiä, voit alkaa saada mieleesi vaikutelmia miltä ”tuntuu” olla niittyleinikki. Vaikutelma on tuon asian syvimmän olemuksen kaiku. Kun seuraat tuota kaikua, pidät huomiosi siinä herkeämättä, annat sen täyttää sinua, niin josain vaiheessa koko asian totuus valaisee sinut. Tai paremminkin tuon asian syvin olemus tulee yhdeksi sinun kanssasi. Tiedät mitä se on. *Näet.*

Kuka tahansa pystyy tähän, ja jokainen kokee elämänsä aikana vaikutelmia, kaikuja totuudesta, lukemattomia kertoja. Joskus totuus rävähtää oivalluksena kerta rytinällä. Ihan noin vain.

Palatkaamme vielä hetkeksi takaisin totuuteen. Totuudesta ja sen etsimisestä on kirjoitettu lukemattomia kirjoja erilaisten uskontojen, filosofoiden, traditioiden ja kulttuuriperinteiden kielillä. Kaikissa kuitenkin puhutaan samoista asioista. Jokainen näistä kiertää erilaisin kuvioin ja värein koristeltua puurolautasta. Mutta puuro on sama. Sen tuoksun voi tuntea ja melkein maistaa sen maun.

Kuulkaa totuus rivien välistä!

Ei ole oikeaa tai väärää tapaa kirjoittaa näistä asioista. Eri traditioita ei voida asettaa paremmuusjärjestykseen. Toinen ymmärtää toisenlaista esitystapaa kuin toinen. Ennemmin kaikki se moninaisuus mikä vallitsee totuudesta puhumisessa, on rikkautta. Vaikka vaarana onkin eksyä käsitteiden viidakoon, voi toinen oivaltaa totuuden helpommin jonkin uskonnon traditioissa, kun taas toinen filosofisessa teoriassa. Toinen voi saada saman oivalluksen kanssaihminen kanssa keskustellessa. Mielen tarvitsee löytää itselle sopiva käsitteistö, mutta joskus tarvitaan myös käsitteistön rikastamista, jotta voidaan osoittaa kuuta. Mutta myös pelkästään ilmiömaailman asioiden tarkastelu, ilman riittävää käsitteistöä, johtaa samojen totuuksien äärelle.

Älä siis jää käsitteittesi tai ajatustesi vangiksi, älä kiinny teorioihin. Pidä niitä vain ponnahduslautoina. Hiekkalinnoina, joiden annat huuhtoutua vuorovesiin, kun ne ovat tehneet teh-

tävänsä. Kun ne ovat esittäneet sinulle kuvan totuuden kangastuksesta.

Asioihin samaistumisen ongelma kärjistyy usein ihmisten välisessä keskustelussa. Silloin ihmiset usein vetäytyvät puolustusasemiin omien käsitystensä, ajatustensa ja omien faktojensa taakse. Ihmiset pelkäävät, että he joutuvat naurunalaiseksi, heidät jyrätään, että heidän totuuttansa pidetään vääränä, että he joutuvat noloon tilanteeseen, että heidän tietämättömyytensä paljastetaan. Mutta todellisuudessa se, joka meissä pelkää ja häpeää on vain tuo varjokuva, ego, joka on syntynyt mielen samaistuessa ajatuksiin. Keskustellessa toisen kanssa, ei voi lähteä siitä olettamuksesta, että toinen osaisi asian yhtään sen paremmin kuin itseään. Aina on lähdeittävä liikkeelle itsestä. Koska sinussa totuus tapahtuu. Pyri pitämään mielessäsi, että asiat ovat asioita, näkökulmia, vinkkeleitä, kuvakulmia, kuuta osoittavia sormia, monimuotoisia portteja joista voi katsella totuuden kaivoon. Älä siis tuo-

mitse, ole nöyrä, kuuntele toista kuin kuuntelisit omia käsityksiäsi. Toimi siis täysin samoin kuin itsesi kohdalla. Ajattele, että toinen on laajennettu osa sinua, klooni, heijastuma sinusta, mutta vain hieman erilaisessa ilmenemismuodossa. Lähimmäinen kuin itsesi. Muuta ohjeeni muotoon: *"Kuuntele, totea, kuule."* Tämä provosoimaton, myötätuntoinen ja läsnä oleva asenteesi saa myös toisen osapuolen tulemaan puolustusasemistaan ulos ja kenties pystyy kuuntelemaan sinua paremmin. Kenties toteamaan ja näkemään yhdessä kanssasi.

Älä siis eksy väittelyiden ja analysoimisen sumuisalle merelle. Etsikää yhdessä majakan valoa.

Henkinen kasvu ja valaistuminen tapahtuu jokapäiväisessä elämässä, arjessa. Siihen ei välttämättä tarvita henkistä traditiota. Toki joillekin ne ovat se oikea tapa osoittaa kuuta. Ei ole siis oikeaa eikä väärää tapaa etsiä totuutta. Jokaiselle on sopiva tapa. Pitäkää mielessä, että ulkoinen maailma on vain raamit,

joiden kautta totuus, asioiden tosiolemus voi tihkua meidän maailmaamme. Jokainen oivalus tekee henkiruumiistamme kirkkaamman. Jokainen oivalus irrottaa henkiruunistamme materialistisen ilmiömaailman kahleista. Jokainen onnistunut tapa katsoa, todeta ja nähdä tai kuunnella, todeta ja kuulla, tekee maailmasta läpikuultavamman. Ja joka kerta näkeminen ja kuuleminen helpottuu. Lopulta totuus täyttää sinut ja koet valaistumisen. Näet TOTUUDEN.

Älä kiirehdi tätä. Vaan anna mielesi levätä toteamisen tilassa, joka on läsnäolon ajaton hetki. Ja siinä hetkessä voit nähdä.

Lue nämä sanat uudelleen rivien välistä.

**Martinisti -Veljeskunta toimii AMORCin sisällä.
Voit halutessasi aloittaa myös martinistiopinnot
suomenkielellä.**

**Ruusuristin Veljeskunnan
Jäsenlehti**